

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТИНЪ

На Благотзорителния комитетъ за граждански грижи.

ОТЪ ШАБА НА ДѢЙСТВУЮЩАТА АРМИЯ.

8 Декемврий 1916 год.

Македонски фронтъ.

Въ Битолско и въ завоя на р. Черна слабъ неприятелски артилерийски огънь; прѣзъ нощта срѣщу 7 декемв. противника се опита нѣколко пѣти да атакува позициитѣ ни източно отъ р. Черна, южно отъ Градешница, обаче, всички атаки биха обтити отъ нашитѣ войски. Отъ двѣтѣ страни на Вардара рѣдѣхъ неприятелски артилерийски огънь.

Бѣласица спокойно.

По Струма артилерийски огънь; една английска рота, която се приближи до чифликъ Тефинъ биде онищожена отъ нашия пушеченъ, картеченъ и артилерийски огънь; прѣдъ окопитѣ ни лежатъ 20 неприятелски трупа.

Ромѣнски фронтъ.

Въ Добруджа рѣдѣхъ артилерийски огънь отъ двѣтѣ страни.

По Дунава отдѣлни артилерийски изстрѣли при Силистра и Черна-Вода,

Въ Влашко съюзнитѣ армии прѣслѣдватъ отстъпващитѣ ромѣно-руски армии източно отъ Букурещъ. Наши части минаха Дунава при Тутраканъ.

АВСТРО-УНГАРИЯ

при царуването на
Франц-Иосифа I.

(Продължение).

Прѣкаранитѣ полигически бури и нещастнитѣ войни сѣ направили прѣвратъ въ убѣжденията и похватитѣ на покойния императоръ. Той разбралъ, че старитѣ правителствени системи на централизацията не ще могатъ да се прилагатъ за напредъ въ Австрия и за това отъ централизаторъ и консерваторъ се е прѣобърналъ въ умѣренъ либералъ, обаче новитѣ начала по управлението той гледаше да прокарева постепенно, а не изведнѣжъ, както въобще той е билъ противъ всѣкакви политически скокове. За това, слѣдъ като се уреди въпроса съ маджарско, почти едновременно за-

почнаха да се уреждатъ и автономнитѣ въпроси на останалитѣ австрийски провинции, като Ческо, Галиция, Буковина и др. Всичкитѣ австрийски провинции получиха частична мѣстна автономия, споредъ която тѣ иматъ право да уреждатъ чисто мѣстни въпроси (първоначални училища, пѣтища, болници, санитарно дѣло) самостоятелно. Наистина, и сега още четемъ въ вѣстникитѣ за нескончаемитѣ национални недоразумѣния на разни нации въ Австрия. Това произлиза отъ това положение, че въ отдѣлнитѣ австрийски исторически (не национални!) провинции не живѣе обикновено една нация, а по двѣ, а по нѣкога и по три, които не могатъ да се споразумѣятъ и всѣкоя гледа да тѣпчи и мачка своята съсѣдка. Така е напр. въ Ческо, Галиция и другадѣ. Всѣкоя отъ нациитѣ гледаше да има на своя стра-

на пок. императоръ, така щото положението на послѣдния биваше по-нѣкога много мѣчно. Той обаче се мѣчеше да застане надъ националнитѣ и политически борби и не даваше никога една нация да бѣде напълно потѣпкана отъ друга, макаръ въ това не винаги сполучаваше. Въмѣсто това императорътъ винаги прѣпоръчваше на самитѣ нации да се споразумѣватъ чрѣзъ взаимни отстъпки и всѣки да бѣде доволенъ. Тая именно тактика не всички винаги харесваха и одобряваха. Имало е даже нѣмци, които често негодуваха. Но днесъ прѣдъ гроба му всички признаватъ, че пок. императоръ е билъ прѣзъ дългото си царуване една крупна личностъ за австрийската империя, който е можалъ да запази Австрия такава, каквато е днесъ и че той мощно е съдѣйствувалъ да се извърши едно колосално реформаторско дѣло, за което макаръ още днесъ недовършено, ще си спомнятъ съ признателностъ бѣдащитѣ поколения.

Подвигътъ на двамъ бѣлг. герои.

Заповѣдь

по

СБОРНАТА ПѢХОТНА ДИВИЗИЯ

№ 41.

2-и декемврий 1916 год.

Днесъ сутринта, отъ 11-а рота на билъ изпратенъ патрулъ отъ 6 човѣка, подъ командата на мл. подофицеръ Христо Тодоровъ. Патрула, подъ неприятелски огънь, смѣло настѣпилъ къмъ окопа на Хендекъ Тепе, който билъ заетъ отъ противника. Минутно, отъ сполучливия огънь на нашата артилерия, защитницитѣ на окопа се скрили и прѣстанали да стрѣлятъ. Този моментъ използвалъ мл. подофицеръ Тодоровъ, доближнлъ се до окопа и, веднага слѣдъ като прѣстаналъ артилерийския огънь, хвърлил се въ окопа

съ редника Борю Стояновъ, изви-
калъ внушително на защитниците
на окопа: „Оставете оръжиято, за-
обиколени и плънени сте.“ Изнена-
дани, смаяни и уплашени, руските
войници сложили оръжиято и се
прѣдали. Тѣ били цѣль взводъ, подъ
командата на взводния подофицеръ.
Отъ тѣхъ 20 души живи, 5 ране-
ни и 4 убити. Слѣдъ минута при-
стигнали и другитѣ 5 души наши
патраули.

Рѣшителността и храбростта на
мл. подофицеръ Христо Тодоровъ
и редника Борю Стояновъ сж едни
отъ рѣдкитѣ блѣстящи военни по-
двизи. Този подвигъ характеризира
грамадната разлика въ моралния
елементъ на нашия и руския вой-
ници. За да посмѣятъ само двама
да скочатъ въ окопитѣ на десетъ
пети по многочисленъ въоръженъ
противникъ и да го обявятъ за
плѣненъ, обезоръжатъ и взематъ
въ плѣнъ, трѣбва разликата въ мо-
ралния духъ да е толкова голѣма,
колкото е разстоянието отъ небето
до земята. Тази щастлива за насъ
случка иде още единъ пѣтъ да по-
потвърди не единъ пѣтъ изказани-
тѣ отъ менъ думи, че българския
войникъ може всѣкога съ успѣхъ да
се бори единъ срѣщу десетъ руси.

За този блѣскавъ воененъ под-
вигъ мл. подофицеръ Христо То-
доровъ удостоявамъ за награда съ
III, а редника Бори Стояновъ съ IV
ст. отъ знака за отличие на „Во-
енния орденъ за Храбростъ“. На
командира на ротата, Поручикъ
Минковъ, за това, че е възпиталъ
така отлично подчиненитѣ си, обя-
вявамъ благодарностъ.

Началикъ на дивизията:

(под.) Г-лъ Майоръ Кантарджиевъ.

ХРОНИКА

Вчера, 8 т. м., въ Съборната цър-
ква въ града ни отъ духовенството,
воглавъ Н. В. Прѣосвященство Вар-
нено-Прѣславския Митрополитъ г.
Симеонъ отслужи се благодарственъ
молебенъ за завладѣването отъ на-
шитѣ и съюзническитѣ войски сто-
лицата на Власитѣ и за нанесенитѣ
на Ромъно-Рускитѣ войски пораже-
ния въ влашкитѣ бойни полета. На
молебена присѣдстваха всички
прѣдставители на мѣстнитѣ власти,
прѣдставителитѣ на съюзническитѣ

ни държави, прѣдставителитѣ на
всичкитѣ градски религиозни общи-
ни, ученицитѣ и ученичкитѣ отъ
всички училища съ учителитѣ и
множество граждански и гриждани.
Църквата бѣ прѣвѣлясна отъ бего-
молци и почитатели, като на Великъ
денъ.

Слѣдъ църковенъ отпущъ, наро-
дътъ, съ военната музика, а че о
съ ученицитѣ, съ народни знамена
направиха манифестации по града,
като се спрѣха прѣдъ военния клубъ,
гдѣто гимназиялниятъ учителъ Ве-
новъ държа пламенна рѣчь за де-
лнитѣ побѣди на нашитѣ и съюзниш-
ки войски. На тая рѣчь отговори
началникътъ на укр. пунктъ генералъ
Топаловъ, съ една кратка но съдер-
жателна рѣчь, която завърши съ
благопожелания на Н. Величество
Царя и на която народътъ отговори
съ френетическо „ура!“ и джигѣе!
Градътъ бѣ укѣченъ съ народни и
съюзнишки знамена и диговетѣ бѣ-
ха затворени. Въ сѣщия денъ над-
вечеръ и въ Еврейската синагога въ
града ни се отслужи благодарственъ
молебенъ за побѣдитѣ ни и за зав-
ладяването на влашката столица.

генералъ Кантарджиевъ и Варнен- скитѣ граждани.

Доблѣстния и любимия отъ вой-
ницитѣ и варненскитѣ граждани, ге-
нералъ майоръ Кантарджиевъ, кой-
то недочака да заздравѣ ржката
му, но побърза да отиде на фрон-
та, изпраща едно много любезно
писмо до кмета ни г-нъ Ст. Са-
вовъ, въ което изказва благодар-
ностъ къмъ гражданитѣ за изказа-
ното къмъ него внимание, когато
бѣше въ Варна. Ние измолихме г-нъ
кмета да ни даде отъ писмото това
което може да се печата, защото
върземе, всѣки гражданинъ би ис-
калъ да чуе думитѣ на нашия хра-
бъръ, самоотверженъ генералъ. Меж-
ду другото, ето какво пише:

... „Бързамъ съ оздравената ми
вече съвършено дѣснаца да ви из-
пратя моитѣ приятелски поздрави
и благодарности за отдаденитѣ ми
отъ доблѣстнитѣ Варненци почести.
Вамъ и на Варненци ще остана
вѣчно признателенъ за голѣмото
внимание къмъ менъ до като бѣхъ
въ Варна раненъ... Какъвъ е мо-
рала на неприятеля ще видите отъ
заповѣдта ми № 41. (печатаме я
въ днешния брой) Б. Р. Сърдеченъ по-
здравъ на всички членове отъ ко-
митета и на моитѣ любими Вар-
ненци.“

РАДИОТЕЛЕГРАМИ

Берлинъ. 8. XII. 1916 год.

Западень фронтъ. По
западния брѣгъ на р. Маасъ Фран-
цузитѣ атакуваха заета отъ насъ
височина 304 кота бидоха отбити.

Източенъ фронтъ. Руски ата-
ки по фронта на Буена пропаднаха.
Южно отъ Виси се опитаха да за-
ематъ единъ нашъ постъ но бѣха
прогонени. Слѣдъ цропадането на
на руската офанзива въ Карпатитѣ
прѣдприета съ цѣль да се подпо-
могне на Ромъния, прѣдприематъ
само частични атаки. Вчера тѣ ата-
куваха нѣколко пѣти позициитѣ ни
при Лудова и прохода Тротосулъ,
но бѣха отхвърлени съ голѣми кър-
вави загуби.

Група армин на Генералъ-Фелд-
маршалъ фонъ Макензенъ. Нашето
напрѣждане по линията Букурещъ
— Пloeщи бѣше толова бързо, що-
то намиращитѣ се ромънски войски
въ пограничнитѣ планини при Прѣ-
дѣлъ и прохода Алшантъ нѣмаха
възможностъ да отстъпятъ. При сво-
ето отстъпление прѣслѣдвани отъ
сѣверъ тѣ се натъкнаха на Австро-
Германски войски. Почти всички сж
плѣнени. Между планинитѣ и Дуна-
ва прѣследването продължава. 9 а
армия вчера плѣни сама 10000 ду-
ши. При р. Олта заграденитѣ ро-
мънски войски постигнаха сждба-
та си.

Полковникъ фонъ Сциво съ свой-
тѣ войски принуди на 6/XII всички
войски да се прѣдадатъ: 10 дру-
жини 1 ескадронъ, 6 батареи въ
сила 8000 души сложиха оръжие
то си.

Македонски фронтъ.
Сръбскитѣ атаки при Търново и ан-
глийскитѣ по долината на р. Стру-
ма пропаднаха. Срѣщу загубенитѣ
отъ насъ 21 аероплана, неприятеля
изгуби 94 отъ които 42 сж въ на-
ши рѣцѣ.

БЕРЛИНЪ, с. д. По случай па-
дането на Букурещъ Кайзерътъ из-
прати благодарствена телеграма до
Генералъ-Фелдмаршалъ фонъ Ма-
кензенъ.

Печатница „Зора“ — Варна.